

Wyrok z dnia 31 marca 2000 r.

II UKN 458/99

Nie jest dopuszczalne równoczesne pobieranie dwóch konkurencyjnych lub wyłączających się świadczeń z ubezpieczenia społecznego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Przewodniczący SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar, Jadwiga Skibińska-Adamowicz

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2000 r. sprawy z wniosku Włodzimierza S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w P. o wcześniejszą emeryturę, na skutek kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 31 marca 1999 r. [...]

z m i e n i ł zaskarżony wyrok tylko o tyle, że przyznał wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury od dnia zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, tj. od dnia 13 września 1998 r.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z dnia 31 marca 1999 r. zmienił zaskarżony przez ubezpieczonego Włodzimierza S. wyrok Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy w Poznaniu z dnia 17 czerwca 1998 r. [...], oraz poprzedzając go decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury począwszy od 1 stycznia 1998 r. oraz zasądził na jego rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego. Po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego Sąd Apelacyjny uwzględnił do stażu pracy ubezpieczonego okres jego pracy najmniej od 1 maja 1957 r. do 25 lipca 1960 r. w gospodarstwie rolnym Ignacego S. w K. Spowodowało to wypełnienie warunku posiadania przez ubezpieczonego 40 letniego stażu zatrudnienia koniecznego do nabycia przezeń prawa do wcześniejszej emerytury na podstawie § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1997 r. w sprawie zasad wcześniejszego

przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. Nr 29, poz. 159).

W kasacji organ rentowy zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części określającej datę przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, to jest datę 1 stycznia 1998 r., argumentując, że ubezpieczony w okresie od 1 stycznia do 12 września 1998 r. pobierał zasiłek chorobowy, dlatego zgodnie z art. 76 ustawy o z.e.p. wcześniejsza emerytura powinna być przyznana mu dopiero od 13 września 1998 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnie umknęło uwadze Sądu Apelacyjnego, który skoncentrował się na kwestii ustalenia rzeczywistego wymiaru stażu zatrudnienia ubezpieczonego, że po ustaniu ostatniego zatrudnienia z dniem 31 grudnia 1998 r. ubezpieczony korzystał jeszcze z zasiłku chorobowego w okresie od 1 stycznia do 12 września 1998 r. Zgodnie z brzmieniem art. 76 ustawy o z.e.p. prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego przysługiwało z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia, jednakże gdy pracownik pobierał zasiłek chorobowy, prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku. Oznacza to, że prawo do zasiłku chorobowego i jego pobieranie odsuwało w czasie przyznanie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy. Pobieranie przez ubezpieczonego zasiłku chorobowego wyłączało zatem możliwość przyznania mu prawa do emerytury przed datą zakończenia okresu pobierania zasiłku chorobowego. W rozpoznawanej sprawie było to uzasadnione tym, że nieskładkowy okres pobierania zasiłku chorobowego jest uwzględniany przy przyznawaniu uprawnień emerytalno-rentowych i może wpływać na wysokość pobieranych świadczeń. Zasadą prawa ubezpieczeń społecznych jest przy tym niedopuszczalność równoczesnego pobierania dwóch zbiegających się (konkurencyjnych lub wyłączających się) świadczeń z ubezpieczenia społecznego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Warto tu w szczególności zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.), jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy, to prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej powstaje z

dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku, świadczenia lub wynagrodzenia, co jednakże - z mocy ustępu 3 cytowanego przepisu - nie będzie miało zastosowania do emerytury, o której mowa w dziale II rozdział I tej ustawy, (która będzie przyznawana ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy wyrokował reformatoryjnie na podstawie art. 393¹⁵ KPC.

=====